

ποτεύσαν ὅτι, κεκρυμμένος τις ἐκεῖ, εἶχεν ἐξέλθει
αὐτίως. Ἐνα γράμμα, εὐρεθὲν ὑπὸ τὴν τράπεζαν,
τοῦ ὁποῖον δὲν ἐπρόφθασαν, ἡ δὲν ἐνθυμήθησαν,
καθὼς φαίνεται, ἵνα καύσαν, καὶ διὰ τῆς ὁποῖου εἰ-
δοποιῶσαν τὴν Πριγκηπέσσαν ἀπὸ τοῦ Πηρίσιον, ὅτι
ἐκ τῶν οἰκειοτέρων καὶ ὁμοτραπέζων τῆς τὴν ἐπρό-
θεν, ἦτον γραμμένον εἰς τὰ διάστιχα μὲ συμπα-
ντικὴν μελάνην, τὴν ὁποίαν, ὅταν ἡ παρουσία τῆς
ἐκείνης εἶχεν ἐπαναγκάσει τὴν φυγὴν, δὲν εἶχον
ἐκείνη προφθάσει ἵνα χρωματίσουν. Τὸ γράμμα τὸτο
ἔφηνε πλέον ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Πριγκηπέσσα εὐ-
ρίσκετο ἐκεῖ καὶ μὲ ὅλα ταῦτα ἡ νύξ εἶχε χεῖρ
ἐκείνῃ ἐλθεῖν ἐλκλῆρος εἰς διερευνήσεις ἀτελεσφορήτους.

Εἰς τὰς 9:1/2 ὥρας τὸ πρῶτον εἶχον ἀπελπιτῆ
χεῖρ τῆς ἵνα εὐρυν πλέον τίποτε, ὅταν δύο στρα-
τιῶται, ἐν ᾧ ἀνεξυπύρην μὲ φύλλα ἐφημερίδων τὸ
μαρανθὲν ἤδη πῦρ, τὸ ὁποῖον, διὰ τὴν δριμύτητα
τῆς νυκτερινῆς ψυχῆς, εἶχον ἀνάψει ἀπὸ ἐσπέρας εἰς
ἐν δωματίον, εὐρισκόμενον εἰς τὸ τρίτον πύτωμα
τῆς ὁσπιτίου, ἠκῶσαν κρότον ὀπισθεν τῆς ἐξίτας. Διὰ
ἵνα βεβαιωθῶν καλλήτερον, αὐξήσαν τὸ πῦρ, καὶ
μετ' οὐ πολὺ ἀκῶν διαφόρων φωνῶν ὀπισθεν τοῦ
τοίχου. Ἐν ᾧ δὲ ὁ μὲν ἀρχιστὴς ἵνα φωνάζῃ πρὸς αἰτο-
ποίησιν, ὁ δὲ ἐτοιμάζετο ἵνα συντρίψῃ τὴν πλάκα
τῆς ἐξίτας, αἰλέξουσ “παρὰ διδόμεθα, εἴμεθα
αἰχμάλωτοι σας, ἀκούονται εὐκρινῶς ἡ πλάξ, ἡ
ὁποία ἐτκέπαζ· τὴν εἴσοδον τῆς κρυψιδῶνος τούτης.
ἐκβάλλεται, καὶ πρώτη ἡ Κυρία Σ. τῆς Κερσαμπιῆ,
ἐνδυμένη ὡς θεραπυῖς, μετ' αὐτὴν ἡ δέκισσος τῆς
Βεργύ, φεῖτα Φαίον μάλινον χιτῶνα, καὶ οἱ ΚΚ.
Μενάρ καὶ Γκιμπέρ ἐξέρχονται, ἀφανισμένοι, καὶ
μάλιστα οἱ ἄνδρες, ἐξ αἰτίας τῆς στενωπῆς, τοῦ
κόπρου καὶ τῆς καύσεως. Ἡ δέκισσος, ἀποτεινομένη
ἀμέσως πρὸς τὰς εὐρεθέντας εἰς τὸ δωματίον φύλακας,
“εἶνε περιττὸν, ἵνα λέγῃ πάντῃ ἀνέκκλητος, ἵνα ἐξα-
“κοληθῇτε πλέον τὰς διερευνήσεις σας. Ἐγὼ εἴμαι ἡ
“δέκισσος τῆς Βεργύ. Πῶς ἂν ὁ στρατηγός; Θέλω ἵνα ἐμ-
“πιστευθῶ εἰς τὴν παλαμάν τε στρατιωτικὴν τιμιότητα
“ἂν ἦτε κανεῖς ἐδὼ πλάτης, εἴμαι ἐγὼ μόνη· οἱ Κύριοι
“οὗτοι καὶ ἡ Κυρία δὲν ἐκαμν ἄλλο, πρὸς ἵνα ἀκούου-
“θήσαν τὰς προσαγὰς μου. “Παρουσιαζόμενος ἐν το-
σούτῳ καὶ τῆς στρατηγῆς Δερμογούρου, “Στρατηγέ,
“τὸν λέγει ἡ Δούκισσα, σὲ ἐμπιστεύω τὸν ἑαυτόν μου,
“καὶ ἐπιθυμῶ πρὸ πάντων ἵνα μὴ με χωρίσῃς ἀπὸ
“τῆς συμμετόχου τῆς δυστυχίας μου. — Εἴθ' ὑπὸ
τὴν αἰγίδα τῆς Γαλικῆς τιμῆς, ἀπεκρίθη ὁ ἀνδρὶς
στρατηγός.

Ὁ κρυψιδῶν, ὅπως ἦταν συνηθισμένον τὸ συλλη-
φθέντα τέσσαρα ὑποκείμενα, εἶπε κατ' ὑπερβολὴν
στενωπῆς. Ἡ θυγὴ τῆς γυναικὸς τὸς ἐπείραζε
πολὺ, καὶ πρὸ πάντων τὴν Δούκισσαν, ἡ ὁποία εὐ-
ρίσκετο ἐκρυμμένη εἰς τὴν πλάκα τῆς ἐξίτας.
Μὲ ὅλα ταῦτα εἶχεν ἀντιπαθῆ πρὸς πολλὴν ὥραν εἰς

τὰς περὶ παραδόσεως ἐνστάσεις τῶν συντρόφων τῆς,
καὶ τὸ πνίγος τοῦ πυρὸς ἠμπόρεσε μόνον ἵνα τὴν
βιάσῃ. Διὰ τούτο καὶ εἶπεν ὑπερώτερα “μὲ ἐπολε-
μήσατε, καθὼς τὸν ἅγιον Λαυρέντιον (1).”

Ἡ δέκισσος, ἔσα κτακουρασμένη, διότι εἶχε
παθῆ δεκαπέντε ὥρας ὀρθῇ εἰς τὸν κρυψιδῶνά της,
εἶχεν ἀνάγκην ἵνα συνέλθῃ, καὶ ἐξήτησεν ἕνα πύτην
νερὸν ζεχαρωμένον, τὸ ὁποῖον καὶ τῆς τὸ εφεραν
ἀμέσως.

Ὁ Κύριος Μενάρ εὐρίσκετο τὴν 28 Ὀκτωβρίου
εἰς τὸ κρεβδῶτι, ἐξ αἰτίας τῶν κόπων, ὅσους ὑπέφε-
ρεν εἰς τὸν κρυψιδῶνά της. Ἐμβαινὼν εἰς τὸ φρουρίον
ὁ πολεμὸς ἡλικιωμένος ἔτος πρεσβύτης, ἀφ' ὃ εἶχε
μείνει εἰκοσιτέσσαρας ὥρας νησιῶν, ἔπασεν εἰς τοι-
αύτην λειποθυμίαν, ὥστε ἐφοβήθησαν πρὸς ὀλίγον
περὶ τῆς ζωῆς της. Ὁ γυναικὶς καὶ φιλόνηρος στρατη-
γὸς Δερμογούρου, τὸν περιποιήθη μὲ τὴν ἐπιμοιήν,
ὥστε, ἀφ' ὃ ἐπέλεγε καὶ ἔφερεν εἰς τὸ φρούριον τὸ ἴδιόν του
κρεβδῶτι, τὸ ἐξέτασε μόνος της, ἐξέδυσε καὶ ἔβαλε τὸν
ἀθενῆντα ἵνα πλησιάσῃ, καὶ δὲν ἐσάλευσεν ἀπὸ κοντὰ
της, μέχρις ὅτε συνηλθεν ἐντελῶς.

Εἰς διαφόρους ἄλλας κρυψιδῶνας, ἐπὶ τῷ κατε-
σκευασμένῳ εἰς τὴν οἰκίαν Δεγκινί, εὐρέθησαν, πα-
ρεκτός μεγάλης τινὸς προσότητος νομιμάτων φερί-
των τὸ χάραγμα Ἐρρίκου τῆς Ε'. καὶ μίαν τυπ γρα-
φίας, πλήθος στρατηγῶν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς ἐπο-
μένης πρὸς τὰς Νανταῖς.

Πρὸς τὴν Νανταῖ!

“Ἡ μήτηρ Ἐρρίκου τῆς Ε', ἡ βασιλεύσασα ἐπιτρο-
“πικῶς τῇ Γαλιῆς, εὐρίσκεται πρὸ τῶν πυλῶν σας,
“ἐν τῷ μέσῳ λαῶ πιστῆ, διεγερθέντος πρὸς ἐπείρα-
“σπιν τῆς, καὶ ἀποκατάστασιν τῆς υἱῆς τῆς εἰς τὸν
“θρόνον τῶν πατέρων της. Ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὑπεδέ-
“χθητε ἄλλοτε μὲ τῆς φιλοφρονήσεως, ἐρχεται ἐν
“πεποιθήσει εἰς τὰς κόλπους τῆς πόλεως, ἡτις
“ἐστεμνύνετο, νομίζουσα εὐτύχημα τὴν ὑποδοχὴν της.
“Ἡ εὐγενὴς αὐτῆς καρδία δὲν ἐλησμόνησε διόλου
“τὸν ἐνθυσιασμόν, τὸν ὁποῖον διήγειρε τότε παρ'
“ὑμῶν ἡ παρσία της. Ἀπενημονεύσαμεν τὰς ἐφε-
“ξῆς πολυτίμους λίγους, διαφυγόντας τότε ἀπὸ
“τῆς χεῖλης της. Ἄν ἡ Νάντη ἀναγνωρίσῃ
“ἀμέσως Ἐρρίκον τὸν Ε'. ἡ καθέδρα τῆς
“Κυβερνήσεώς μου θέλει στηθῇ εἰς τὴν
“πόλιν αὐτὴν εἰς ὅλον τὸ διάστημα τῆς
“ἀφελικιότητος τῆς υἱοῦ μου.

“Ἐκ τῆς βασιλικῆς τυπογραφίας Ἐρρίκου τῆς Ε'.

Ἀπὸ τοῦ φρουρίου τῆς Νάντης, ὅπως οἱ συλληφθέν-
τες εἶχον ἀποτεθῇ, ἐλέγετο ὅτι ἐμύλλε ἵνα μετα-
κομιθῇ εἰς ἄλλο φρούριον τῆς τμήματος Ζιρόν.

1 Ἐπειδὴ ὁ ἅγιος οὗτος ἐμαρτυρήσεν, ὡς γνωστὸν, φησὶς
ἐπ' αὐτῷ εἰς μέαν σκαρὰν.

αὐτὴν ἐναντίας, ἀντὶ τὰ δίδωμεν τὸ παράδειγμα τῆς εὐ-
φυΐας καὶ συμβιβαστικῆς διαγωγῆς, τῆς μόνης συμ-
φύτου εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν μὲ τὰ ἀληθῆ συμφέ-
ρετα τῶ τόπῳ, μὲ βαθεῖάν μας δυσχερέσκων θεω-
ροῦμεν, ὅτι κινῶνται πράξεις, ἐξ ὧν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ
ἐκσυμβῶσι νέοι ἐρεθισμοὶ τῶν παιδῶν, καὶ νέοι κλονι-
σμοὶ τῆς ἡσυχίας.

Ὅσον τὸ κατ' ἡμᾶς, ἀρκέμενοι εἰς ταύτην τὴν ἐκ-
δοσιν, καὶ φυλαττόμενοι νὰ διακοινώσαμεν ἐν καιρῷ,
ὅπως ἀνήκει, τὰς λεπτομερείας, προσκαλῶμεν τὴν προ-
σοχὴν σας εἰς τὰς λυπηρὰς συνεπείας, ὅσας εἰχντία
δι' αὐτὴν γὰρ ἡθέλην ἐπιφέρει εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ὑποσημει-
σθῆταί με τὴν ἀνῆκασαν πρὸς ὑμᾶς ἐπόληψιν.

1832 Δεκεμβρίῃς 2, ἐν Ναυπλίῳ.

A. ΛΑΜΠΡΗΣ. A. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Εἰς τὸν 72 Ἀρ. τῆς Ἀθηνᾶς ἐδημοσιεύθη ἄρθρον
περιέχον παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν
διοίκησιν τῆς Βασιλείας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ μωρὸν τῆτο ἄρθρον, μεταφρασμένον κατὰ λέξιν
ἀπὸ τὴν Γαλ. ἐφημερίδα. ἐπιγραφομένην, ὅτι Ἑθι-
κός, παρατήρησιν, τὴν ἐποίησεν, παρασιωπηθεῖσαν
(ἀγνοῶμεν τὴν αἰτίαν) ἀπὸ τὸν μεταφραστὴν, κρίνουμεν
χρέος μας νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὅποιον
μὲ φρίκην καὶ ἀπορίαν τὴν εἶδε δημοσιευομένης εἰς Ἑλ-
ληνικὴν ἐφημερίδα ἰδέας ἐκ διαμέγεθρος ἐναντίας μὲ τὰ
Φρονήματά τ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν, ἔχουμεν δίκαιον νὰ
ὑποπτεύσωμεν ὅτι δὲν ἐγράφη οὐτ' ἀπὸ Γερμανόν, οὐτ'
ἀπὸ Γάλλον, ἀλλ' ἀπὸ κανένα ἰθνοκατάρτατον Ἑλληνα,
τῆς ὀνόματος τούτου ἀνάξιον, καταχραζόμενον τὴν εὐ-
πιστίαν τῆς Γάλλου ἐφημερίδος γράφει ἀπερῶμεν ὅμως
πῶς ἡ γενναία φρονήσις τῆς δουτέρας τέτῃς κατεδέχθη
νὰ γένῃ ἡχώ τοῦτο ἀντεπιτέλλοντος, καὶ νὰ κατὰ το-
ξεύσῃ μὲν δημοσίως τόσας λειδύρας κατ' ὅλην ἔθνος
ἐπεμβάτων σκληρῶς εἰς τὰς ἐκ διαφόρων περιστά-
σεων ἐσωτερικὰς τῆς συμφορᾶς, νὰ ἐκφράσῃ δὲ τόσα
ἀνάξια τῆς μεγαλοψυχίας καὶ φιλανθρωπίας Βασιλέως
τῆς Βαυαρίας.

Ἐὰν ἡ Μεγαλειότης τοῦ ἡλίου, κατὰ τὸν ἐκ Μονάχου
ἀντεπιστέλλοντα, πεπεισμένος, ἀφ' ὅσας ἔλαβε
τάχα πληροφορίας, περὶ τῆς χαρακτηρητικῆς τῶν Ἑλλή-
νων, διατὶ νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν τῶν ἐν Λονδίῳ
πληρεξουσίων, καὶ νὰ ἐνδώσῃ, ὥστε νὰ κατὰ τῇ οὐσίᾳ
τῆς εἰς ματιγίαν λαὸν (ἀπαγε τῆς βλαπτικῆς!)
Βασιλεὺς ματιγοφόρος;!! πῶς ἡμπορεῖ Ἑλληναὶ νὰ
ὑποπτεύσῃ ποτὲ, ὅτι ὁ φιλέλλην καὶ φιλόφρων
Λαοδίκης τῆς Βαυαρίας, ὅστις ἐγράφε τὴν χεῖρας εἰς
τὰ 1826 πρὸς τὸν Κύριον Εὐνάρδον, διχτοῦντα εἰς
Γενεύην, ὅτι, ἀφ' οὗ ἐπληρώθη ὁ περὶ τῆς
ἐλευθερίας τῆς Γερμανίας πρόθεός του,
ἐν καταστάσει ἄλλο δὲν θεωρεῖ παρά τὴν
ἐλευθερωσιν τῆς Ἑλλάδος, "αὐτὸς οὗτος σή-
μερον μελετᾷ νὰ ἐγχειρίσῃ μάστιγα καὶ τρεβλωτήρια εἰς
τὸν "πατριάρχον ἐπιθήμασιν ἱχνοσερεῖδον ἰα-
οὐν 18; Οὐχί! Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἔχει φερέγγυον τὸ
ἐνδύσιμον καὶ ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴν διάθεσιν τῶν προτα-
τεμεσῶν αὐτοῦ Δυναμῶν καὶ ἀπὸ τὴν γενναίαν ψυχὴν

τῆς Βασιλείας 18, ὥστε, ἀναθέμενον ἅπαξ τὴν τύχην ἡ
εἰς τὰς βασιλικὰς τῆς χεῖρας, νὰ ἀπεκδέχεται τὴν
συμπλήρωσιν τῆς εὐδαιμονίας τῆς ἀπὸ τὴν ἐμφρονά τῆς
κηδεμονίας. Τοιαῦτα φρονεῖ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ
μὲ τοιαύτας ἐλπίδας περιμένων ἀνυπομόνως τὸν πολυ-
πόθητον κηδεμόνα καὶ πρύτανιν τῆς εὐδαιμονίας καὶ
ἀσφαλείας τῆς ἀποδοκιμάζει, ὡς ἀμέτοχον καὶ τῶν
αἰδημάτων καὶ τῆς ὀνόματός τῆς, ὅποιον ἡ φρονεῖ, ἡ
τολμα νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἐναντίον.

Ταῦτα διαμαρτυρόμενοι ἐπισήμως, ἐν ᾧ γινόμεθα
ἐρμηνεύς τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γνώμης, ἐκπληθύνοντες
καὶ ἄλλοι χρέεις, ἀθωόνοντες ἐνώπιον τῆς δημοσίας, πα-
ρωρισμένους δικαίους, τὴν συντάκτην τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ
ἐποῦ ἐκτιμῶμεν ἄλλως τὰ πατριωτικὰ φρονήματα,
διὰ τὴν ἀκρίβειαν (ἐνασμενίζόμεθα νὰ τὸ φρονέμεν)
παραδεχόμενοι τῆς δημοσιεύσεως, χωρὶς τὴν παρεμικρὰν
παρατήρησιν, τὸ περὶ ὅ ὁ λόγος ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημε-
ρίδα τοῦ.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Γατίνης, ἐνῷ λαμβάνον
ὑπ' ὄψιν ἐν ἐγγύσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ση-
μειωμένον ὑπ' Ἀρ. 115 καὶ τῆς 1 Ὀκτωβρίου τρέχον-
τος, διὰ τῆς ἐποῦ διακηρύττεται εἰς τὰς λαὸς τῶν
ἐπαρχιῶν, ὅτι πολλοὶ τῶν στρατιωτικῶν παραδεχόμενοι
ἀπὸ τὰ χρέη τῆς περὶ τῆς ἀπειθείας εἰς τὰς
διατάξεις τῆς Ἀρχῆς, ἀπεφάσισαν νὰ διασπαρῶν εἰς
τὰς ἐπαρχίας, καὶ σφετεριζόμενοι τὰ ἐθνικὰ χρέη-
ματα, νὰ ἐπιφέρουν καὶ ὅσας ἄλλας ζημίας δυνηθῶν,
καὶ διὰ τῆς ἀπεκρηγνύοντα ἐννοχοὶ ἐνώπιον τῶν νό-
μων καὶ τῆς ἀναγεννωμένης βασιλικῆς ἐξουσίας πλη-
ροφροῦνται συγχρόνως ὅτι ὁ στρατηγὸς Κίτσος Τζαβε-
λας μὲ ἓνα σῶμα στρατιωτῶν, καὶ ἀνῆκων εἰς τὴν εἰρη-
μένην τάξιν τῶν στρατιωτικῶν, πλησιάζει εἰς τὰ ὅρια
τῆς Γατίνης, μὲ σκοπὸν νὰ εἰσβάλῃ εἰς αὐτήν, καὶ διὰ
τέλη, τὰ ὅποια μερικῶς ἀγνοῶνται.

Οἱ κάτοικοι τῆς Γατίνης, χαρακτηριζόμενοι πάν-
τοτε καὶ παρὰ μὲ ἀφοσιωμένην εὐπείθειαν πρὸς τὰς
κατὰ καιρὸν ἐθνικὰς Ἀρχάς, καὶ ἡδὴ ἀναγνωρίζοντες καὶ
σεβόμενοι τὴν καθεστῶσαν Κυβέρνησιν, εἰσι γνωστὸν εἰς
ὅλους ὅτι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐσχάτης μεταβλήσεως
ὑπέφεραν παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἐπαρχίαν τὰ ἀναγκαῖα
βοήθη τῆς διχμνῆς καὶ διαβάσεως τῶν ἐθνικῶν στρα-
τευμάτων, καὶ ὑποφέρουν εἰσέτι ἀπεκδέχόμενοι τὴν
ἐπιθυμητὴν ἡσυχίαν, ὅποιαν ἡ ἀναμενόμεν ἡ ἀφίξις τῆς
Βασιλικῆς Ἀρχῆς ὑπόχεται εἰς τὰς λαὸς τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς στιγμὴν, κατ' ἣν ἡ προεδρία αὐτὴ ἐγγύει
τὴν πραγματοποιήσιν τῆς, κατ' ἣν αἱ ἐμφύλιαι ἐξέσεις
ἐπαύσαν ἤδη, καὶ ἡ Κυβερνησις μετέρχεται πραγμα-
τικὴν λήθην ὅλων τῶν παρελθόντων, κατ' ἣν ἡ σβα-
στηθέλης τῆς Μεγαλειότητος Βασιλέως ἡδὴ ἐφανε-
ρώθη, καὶ ἡ σημερινὴ ἐξουσία θεωρεῖται ὡς ἀντιπρο-
σωπεύουσα τὴν Ἀντιβασίλειον ἐξουσίαν, εἰ κάτοικοι
τῆς Γατίνης θεωροῦν μὲν τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν
ἀπόφατιν τοῦ στρατηγοῦ Τζαβελά, φέροντες εἰς
τὰς ἐστίας τῶν νέων ὕλην ταραχῶν, καὶ νέαν ἀφορ-
μὴν ἐμφυλίου πολέμου.

Ἡ οποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι τὰ αἷτια, ὅσα ἤθελεν ἐπιφέρει ὁ στρατηγὸς Τζαβέλας εἰς δικαιολογίαν τῆς ἐπισβολῆς του, αὐτοὶ δὲν δύνανται κατ' οἰδένα τρόπον νὰ τὰ ἐγκρίνουν, καὶ ὅσον ἐξ ἑνὸς μέρους προφυλακτικὰ μέτρα τῆς διατηρήσεως τῆς ἐσωτερικῆς τῶν ἡσυυχίας, τ' ὅσον ἀφ' ἑτέρου ἡ ζητῆ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναγκάζει νὰ ἐναντιωθῶν ὅλαις δυνάμειν εἰς τὴν ἐπισβολὴν αὐτὴν, καὶ, χρειὰς τυχεύσης, νὰ ἀντικρούσκει τὴν βίαν διὰ τῆς βίας.

Ὁ δὲν ὅμως εὐρεθῶν εἰς τὴν δυτάρετον αὐτὴν θέσιν, πρὶν ἐξοπλίσουν Ἑλληνικοὺς βραχίονας κατὰ στρατιωτῶν, οἵτινες ἐπρόσφεραν ἄλλοτε μεγάλας καὶ ἀκακρὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα, οἱ κάτοικοι τῆς Γαστούνης ἐκρίναν καὶ κρίνουν χρέος τῶν νὰ διαμνηστευθῶν, καθὼς ἤδη διαμαρτύρονται ἐπισήμως κατὰ τὴν εἰρημὴν τοῦ στρατηγοῦ Κίτσου Τζαβέλα, κατ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ σώματός του, καὶ κατ' ὁποῖον ἄλλου συμπράττοντος καὶ συμμεριζομένου τὴν εὐθύνη μιᾶς τοιαύτης ἀνόμου ἐπιχειρήσεως, ἐνάπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς καθυστάσεως Ἀρχῆς, ἐνώπιον τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Συμμάχων Βασιλέων, ἐνώπιον τῶν νόμων τῆς πατρίδος, καὶ τῶν καταταγνησομένων δικαστικῶν ἀρχῶν, δι' ὅσας ζημίας δημοσίας ἢ μερικῆς, λογισαὶς ἢ ἀλογίστους, ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ τοιαύτη ἐπισβολὴ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γαστούνης. Εἰς ἕκτος τοῦ ρηθέντος στρατηγοῦ καὶ τῶν συνενόχων του, καὶ εἰς ἐγκληματικὴν τῶν εὐθύνην, ἃς ἦναι τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα, ὅπου εἰς τὴν ἀντίκρουσιν ἤθελε χυθῆ, αἱ ἀρπαγαὶ καὶ λεηλαγήσεις, ὅσας αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιδρομαὶ ἤθελαν ἐπιφέρει εἰς τοὺς πολίτας, καὶ πᾶσα πρὸς ἐπὶ τὴν τιμὴν καὶ ἰδιοκτησίαν.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης διαμαρτυρήσεως θέλει διευθυνθῆ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν Γαστούνης εἰς τὸν στρατηγὸν Τζαβέλαν, ἀντίγραφον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀντίγραφον εἰς τοὺς Κ. Ἀντιπρῆσβεις τῶν Συμμάχων Ἀυλῶν, καὶ τὸ πρᾶκτύπον θέλει διατηρηθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπαρχιακῆς δημογεροντίας εἰς προφύλαξιν οὗτινος ἀνήκει δικαίωματος.

Ἐν Γαστούνῃ, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1862.

Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες Ι. Σισίνης, Α. Κυργέσης, Β. Παναγιούλης, Κ. Μαρτρογιάννης, Α. Παπαγιαννοπούλης.

Ὁ Γραμ. τοῦ Διοικ. Γαζένης Π. Σπηλιάδης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Τὸ πιάσιμον τῆς Δουκίσσης τοῦ Βεργῶ ἀπασχολεῖ κατὰ τὸ παρὲν ὅλα τὰ πνεύματα. Ἰδού ὡς ἐν συνόψει τὰ περιστατικὰ τοῦ ἀξιολύγου τούτου συμβάντος.

Ἡ παρυσία τῆς Δουκίσσης τῆς Βεργῶ εἰς τὰ Ἀυτικά τῆς Γαλλίας μέρη ἦτον σύνθημα προκλήσεως διαρκεῦς εἰς ἐμφύλιον πόλεμον. Ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις, ὀφείλουσα νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν ἀνησυχίαν,

ἥτις ἐκ τοῦτου ἐπεκράτει εἰς μερικὰς τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπροσπάθει πρὸς πολλῶν ἡδὴ μηνῶν, μὲ τὴν ἀπαιτημένην ἐπιμονὴν καὶ δραστηριότητα, νὰ συλλάβῃ τὴν Πριγκηπέσσαν. Ἐννοεῖται, ὅτι, ἐνθεν μὲν ἡ θέσις τοῦ τίπτε, ἐνθεν δὲ ἡ ἀφασωσις μερικῶν Φίλων, ἐπρεπε φυσικῶς τὸ λίγω νὰ καταστήσῃ τὸ ἐπιχειρημα δυσκολώτατον ἄς πρὸς ἱυβέρησιν τακτικὴν τεθομένην ἀκριβέστατα τὴν δικαιοσύνην καὶ Φιλανθρωπίαν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὰ οὐσιώδη συμφέροντα τοῦ ἔθνους ὑπαγόρευον τὴν ἄχρι τέλους ἐπιμονὴν εἰς τὰς ἐπιδεξίως ἐπιχειρηθίσας ἀπαξ ἀναζητήσεις.

Τὸ καταφύγιον ἐν τούτῳ τῆς ἰχνηλατῆμένης ἦτον ἄγνωστον, καὶ μέχρι τῆς 26 Ὀκτωβρίου ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἄλλο διδόμενον παρὰ μόνον ἀπλῆς ὑποψίας, τὰς ὁποίας ἡ κρᾶτης μόνη τῆς Πριγκηπέσσης ἐπραγματοποίησεν. Εἶχον ὅμως λαβεῖν αἰτίαν ἐγκαίρως νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι, ἀλλάζοντα καθημερινῶς ὄνομα καὶ ἐνδυμασίαν, ἤρχετο συχνάκις εἰς τὴν πόλιν τῆς Νάντης, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, ὅτι διέτριβεν ἐκεῖ, ἀπ' ἐναντίας τῶν παρεκλήσεων τῶν ἐπιστημοτέρων τῆς Φατρίας ἀρχηγῶν, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ τὴν σώσουν ἀπὸ τὴν προφανῆ κίνδυνον, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου πληροφοροῦμαι διέφοροι συνέτεινον τρέπον τινὰ εἰς τὸ νὰ σρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως παντοῦ ἄλλου παρὰ τὴν πόλιν τῆς Νάντης, τὴν ὅποιαν ὅμως οὐ πύργος δὲ ἔπαυσε, φαίνεται, μ' ἑλα ταῦτα νὰ θεωρῶν τὴν ἐπιωδεδεγμένην πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς θέσιν.

Πρὸ μερικῶν ἡμερῶν ἡ ἐπιτόπιος Διοικητικὴ ἀρχὴ ἔλαβε τὸ ἐνδύσιμον νὰ ὑποπτεῖσθ κατ' ἐξοχὴν μίαν τινὰ ῥύμην τῆς πόλεως, καὶ ἰδιαίτερος τὴν εἰκίαν τῆς Κ. Δεγκινί, ὅπερ τὰς 9 ὥρας τὸ ἑσπέρας τῆς 25 Ὀκτωβρίου ἕνας τῶν πιστῶν τῆς Πριγκηπέσσης εἶχεν εἰδοποιήσει τὰς ἀνηκέστας ἀρχὰς ὅτι εὐρίσκετο, καὶ ὅτι ἐμελλε μάλισα καὶ νὰ καθήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν. Μετὰ 5 λεπτὰ 1200 στρατιῶται, ὑποστηρίζοντες ἀφ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἐθνικὴν Φρουρὰν, περικύκλωσαν πανταχόθεν φερόμενα ἐλόκληρον τὴν συνοικίαν, καὶ ἐν ᾧ ἐτοιμάζοντο ἤδη νὰ συντρίψῃ τὴν θύραν τῆς παρεξημένης οἰκίας, ὅπερ προηγουμένως κρῖσαντες δὲν ἔλαβον ἀπόκρισιν, ἡ βύρα τέλος πάντων ἀνέβη, καὶ οἱ στρατιῶται, σικεπιθόντες ἐν ἀκαρεῖ εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, ἀρχίσαν νὰ σκαλίζεν. Εἰς τὴν τράπεζαν, μεγαλοπρεπέστατα σολισμένην μὲ τὰ ἐμβλήματα τῆς κρῖς καὶ διαφόρους ἐπιγραφὰς, ὅπερ διέπρεπον τὰ ὀνόματα Ναβαρίνον, Τροκαδέρον, Ἀλγέριον, κτλ., δὲν ελεῖπον εἰμὴ δύο δαιτυμόνες καὶ μίνοι πρὸς ἀπαρτισμὸν τῶν συγκεκλημένων μία κρυφὴ διαίτα, πολλὰ καλοκαμωμένη, χωρητικὴ 10 περίπου ὑποκειμένων, παρετηρηθεῖσα, δὲν παρέστητέ τι προσοχῆς ἀξίον. Ἡ γωνία μικρῆς τινος δωματίου παρὰ τὸν χορτοβλάνον τῆς οἰκίας, τὸ ὅποιον ἤθελον, εἰς κάθε ἄλλην περιστατικὴν, παρέλθει, ὡς ἀκατοίκητον, εὐρέθη ἀναμμένη, καὶ κομμάτια χαρτίων, καμμένων πρὸς ὀλίγα, ἔδωκαν αἰτίαν νὰ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετσια Φοίνικας 36.
Εξαμηνιαία. . . 18.
Τριμηνιαία. . . 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γρα-
φεῖῳ τῆς Ἑφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ
μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Γερουσιαστές, Δ. Περούκην, Α. Σ. Χαραλάμ-
πη, Γ. Λιναί, Γ. Γενούβηλην, Μ. Μυρομιάτην, Γεωργίου
Καραπαύλου καὶ Γ. Μ. Αντωνόπουλον.

Κύριοι.

Μετ' ὅσην συνήσθησιν λύπης ἐθεωρήσαμεν τὰ τελευ-
τὰ κινήματά σας, τὸσον ἠθέλαμεν ὑποπέσει εἰς ἑλ-
λειψιν ἀξιοκατάκριτον, ἂν σιωπῶντες ἀφίναμεν τὸ
κοινὸν νὰ ἀμφιδάλῃ περὶ τῶν φρονημάτων μας.

Παραγόμενοι νὰ ἐπέμβωμεν εἰς ἀνταμίστας λυπη-
ράς, καὶ νὰ λαλήσωμεν ἤδη περὶ πραγμάτων γνωστῶν καὶ
πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς ὅλους τὰς Ἑλλήνας, θέλομεν νὰ
παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ὑπ. φαινόμενοι, κατ' ἐκλογὴν καὶ
πρίσκλησιν τῆς Γερουσίας, ἐλάβομεν μέρος εἰς τὴν διοί-
κησιν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς παιτελῆς ἐλλείψεως ὅλων τῶν
μέσων, ἠκέσαμεν τὴν Φωνὴν τῆς σώματος τέττε, καὶ
σκοπὸν προθέμεθα, τὸ νὰ προσπεχθῶμεν, ὅσον ἡδύ-
νάμεθα, νὰ σαματήσωμεν τὸν χιμῆρον τῶν παθῶν
καὶ ἐπιθυμιῶν. ἀχόριτον ἀπὸ τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς,
νὰ μετριάσωμεν τὰς ὑπερβολὰς, αἱ ὁποῖαι ἐφ' ἑβρίζον
κατατροφὴν, καὶ νὰ δώσωμεν τὸ βάρος καὶ τὴν ἰχὺν εἰς
τὸν νόμον. Τίποτε ἀφ' ὅσα συνέτριζαν δὴν μετέβηλον
τὴν γνώμην μας, καὶ ἔτε ποτὲ ἐφαντάσθημεν νὰ συν-
εργήσωμεν ὑπὲρ μιᾶς ἡ ἀλλῆς Φατρίας. Ἐνομίσκαμεν
χρεὶς μας εἰς τοιαύτας περιστάσεις νὰ ἐμποδίσωμεν,
κατὰ τὸ δυνατόν, μόνον τὰ κακά.

Ἡ τύχη τῆς πατρίδος μας εὐτυχῶς ἔχεν ἀποφα-
σθῇ. Κάθε ἄλλη δοξασία ἢ προσπάθεια ἐγίνοντο
πλέον ἐπιζήμιοι.

Ὁ νόμος μᾶς ὑπεχρέωνε νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν Γε-
ρουσίαν τὴν συμπλήρωσιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς,
ἣτις ἔμεινε εἰς ἀνικανότητα, μετὰ τὴν ἀποδίοσιν τοῦ
Δ. Ὑψηλάντη, καὶ τὴν ἀπ' ἀπαιτείαν τῶν δύο ἄλλων συν-
αδελφῶν μας Βόγδαρη καὶ Κολιόπουλου. Καὶ κατὰ τὰς
11 καὶ 16 Αὐγύστε, ἐγράψαμεν πρὸς τὴν Γερουσίαν,
ἐθέσαμεν ὑπ' ὅψιν τῆς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμά-
των Πολὺ ἐσκέφθη τότε ἡ Γερουσία, ὅτε κατὰ νόμον
ἠδύνατο νὰ λάβῃ πᾶν μέγρον, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζεν ἱκανὸν
νὰ βελτιώσῃ τὰ πράγματα καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας εὐ-
χεσθῆναι νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ὑπ' Αρ. 373 ψήφισμα, διὰ
τὸ ὁποῖον δώσει τὴν δύναμιν εἰς τὰ τρία παρόντα μέλη
νὰ ἐνεργῶσι. Τὰ κακά ἤρχισαν νὰ ὀλιγοστεύωσι. Πολ-

λά ἐκ τῶν Ἑπαιρωτικῶν σωμάτων ἄρῃσαν τὴν Πελο-
πόννησον, καὶ οἱ Ἕλληνες ἐνητένισαν εἰς τὸν βασιλικὸν
θρόνον, εἰς τὴν ὑπεργάτην ἐκείνην Ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν ἡ
θεὸς πρόνοια ἔθετο, διὰ νὰ πύσῃ τὴν ἀβ-βαρότητα,
εἰς τὴν πύλιν περιεπλανώμεθα.

Οἱ ἀρχηγὸι τῶν κινήσεων ἔκαμον ἀπ' αὐτὰς διὰ
νὰ συναγροικηθῶσι μετὰ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν. Ὁ
ἐρζον μας ἐμεδίασε, καὶ ὁ γεωργὸς ἐλάβεν εἰς χεῖρας
τὸ ἔργον τὰ πάντα ἐπρομήνουν ἡτυχίαι, ὅτε καὶ
ἐλπίδα τὴν 9 Νοεμβρίου διαφημίσθη εἰς Νεὺπλιον, ὅτι
τὴν παρελθούσαν νύκτα λάθρα ἀνεχώρησαν οἱ Γερου-
σιασταὶ Κύριε Δ. Περούκας, Α. Χαραλάμπης, Γ. Λι-
ναί, Γ. Καραπαύλος, Γ. Γενούβηλης, Γ. Μυρομιά-
της καὶ Γ. Μ. Αντωνόπουλος, καὶ ἀπέρασαν εἰς Ἀπρος,
ὅπου ἔχεν ἐλθεῖ καὶ ὁ ἀρχηγὸς Κύριε Θ. Κωλοκοτρέ-
νης νὰ συνυπακχθῇ μετὰ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν,
διὰ νὰ δῶν διιοικητικὴς διεύθυνσις εἰς ἐκείνας τὰς
ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήτου, ὅπου ἀκόμη ἐπικρατεῖται
αἱ διατρέσεις, καὶ ἡ λαοὶ καταπιέζονται ἀπὸ τὴν μά-
στιγα τῆς στρατιωτικῆς ἀναρχίας. Ὅσον ἀπορίας πρό-
ξενον ἦγον αὐτὸ τὸ κίνημα, τὸσον βαθείως διεπέρασε
τὴν καρδίαν μας. Ἐδουκεν αἰγίαν διαφόρων ὑπονοιῶν,
αἱ ὁποῖαι μᾶς βάλλουν εἰς τὴν δισάρεσιν ἀνάγκην νὰ
ὁμολογήσωμεν καὶ πρὸς τὸ κοινόν, καὶ πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι,
ὅτι ἀπεδοκιμάσαμεν τὸ κίνημα τέτο, μὴ συμβιβασό-
μενον μετὰ τὸν νόμον, καὶ ὡς προκαλεῖ νέας συγκρούσεις,
κατὰ τὴν προαιωνίαν μάστιγα τῆς ἐλεύσεως τῆς Μεγα-
λασιότητος καὶ Σεβαστῆς Βασιλείας μας καὶ τῆς Ἀντιβα-
σιλείας. Μικρὸν τῶν νὰ μερισθῶμεν τὴν εὐθύνην νέων
διατρέσεων, νομίζομεν ἡμᾶς αὐτὰς ὑπευθύνους εἰς ὅ,τι
μᾶς ἐπιβάλλει ὁ νόμος, καὶ πιστεύομεν ὅτι κανεὶς δὲν
ἠμπερὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀλογίαν νὰ πισύσῃ, ὅτι,
δυσλεύον τὸ δημόσιον, δὲν ὀφείλει λόγον τῶν πράξεών
τε. Ὅλοι οἱ νόμοι τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουσι, καὶ ὅλα
τὰ διατρέχοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγ' ἔθιπται ὑπὸ τῆς
πίδας τῆς βασιλικῆς θρόνου, καὶ ἐγγίξῃ ἡ ἡμετέρα, κατὰ
τὴν ὁποίαν ἡ ὑπεργάτη αὕτη Ἀρχὴ ἐγκαθιδρύεται
εἰς τὴν πατρίδα μας. Εὐχὴς ἔργον ἡμετῶν νὰ συνασθάν-
θωμεν ὅλοι τὴν ὄντως μεγάλην εὐθύνην, εἰς τὴν ὁποίαν
ἠθέλαμεν ὑποπέσει, ἂν νέα δυστυχήματα προεθῶν
εἰς τὰ ἄχρι γὰρ κατὰθλίβοντα τὴν πατρίδα. Ἀλλ'